

Оттрѣколю *м. св.* **Оттрѣколявамъ** *м. дл.* откачу, откатываю. *М.*

Оттѹлю *м. св.* **Оттѹлямъ** *м. дл.* (*противоп.* затѹлю) открю, открываю: Оттули сѣдината и пусни мѣ отъ тука. *Х. I, 61.* Затуляме съ голѣмия прѣстъ дупката, която е на дражката, за да са не излива водата, фунията издигаме надъ тѣлото, на което вода са излива отъ многочисленнитѣ дупчици, кога са оттули дупката на дражката. *Л. Д. 1876 р. 114.*

Оттѹрж **Оттѹрнж** *м. св.* **Оттѹрямъ** *м. дл.* 1) отбавлю, отбавляю; убавлю, убавляю (*противоп.* притурж): Онзи който е видѣлъ селото Добрино прѣди тѣ три години, той сега сѣщо ще го види пакъ въ такъво състояніе, безъ да е нѣщо или оттурено или притурено. *Зк. 214.* Всѣкой си мѣри съсъ кантаръ, колко омы ще дойде, и смѣта колко омы е притурилъ или оттурилъ отъ ланскатѣ години. *Ч. 38. 2)* (*макед.*) оттолкну, отталкиваю (отъ берега ладью): А егиди млади гемиджии, Али сега, браќа, аль никога! Одтурнете нова-ва гемия, Си имаме п' една (девойка) на юнака. *М. 184.* Одтурнале нована гемия. *ib.*

Оттушж *м. св.* **Оттѹшвамъ** *м. дл.* *возвр., также* **Оттушж** *си* разсѣюсъ, разсѣеваюсъ: Той си отива право на механата, испива си рупчето и са оттушва. *Зк. 56.* Когá ти стане много мѣчно, поплачай си и съ това ще си пооттушишъ (ще ти са оттуши отъ мѣката).

Оттѣмнж *м. св.* **Оттѣмнувамъ** *м. дл.* отниму, отнимаю. *Бол.*

Отѹка *с. ж.* отвычка: Наука е една мѣка, а отука двѣ, каже пословицата. *Л. Д. 1869 р. 118.*

Отѹчж *м. св.* **Отѹчвамъ** *м. дл.* отѹчу, отѹчаю: Ёдикой си ма отѹчи да не хѳда по механитѣ. — Дѣто бѣ ханжла малко хлѣбъ, само коремътъ ѣ заболѣ, че отученъ отъ храната. *Тб. 48.* **Отѹчж** *са* **Отѹчвамъ** *са* отучусъ, отучаюсъ; отвыкну, отвыкаю: Навыкне ли на това, то послѣ мѣчно си отучва. *Л. Д. 1869 р. 93.* Който си е научилъ, той ще си и отучи. Говорятъ томува, който казва, че не може да яде лоша гозба, защото са е научилъ да яде добра. *Ч. 175.* Научилъ си понецъ на джурканъ бобецъ; довършилъ си бобецъ, отучилъ си понецъ. *ib. 192.*

Отѣрѣж *м. св.* **Отѣрѣлямъ** *м. дл.* *тоже что* отхврѣлж.

Отхапж *м. св.* **Отхапвамъ** *м. дл.* откушу, откусываю: Майката първъ пѣтъ не е отхапала, а е отрѣзала ногтете на дѣтето си, п за това то слѣдъ време са е научило да краде. *З. 88.* Ако ти мойта попадия не извади очите или ти отхапе носатъ, то азъ не самъ попъ Гавро, а циганинъ—чергаринъ. *К. IV, 115.*

Отхврѣенж *м. св.* отлечу: Отхврѣкна главата на втори Писаренко и замига съ очи. *Тб. 85.*

Отхврѣлж *м. св.* **Отхврѣлямъ** *м. дл.* 1) отбросу, отбрасываю.